

Elvaårig pojke som har vredesutbrott

Exempel: En pojke som under en lektion plötsligt utan att något speciellt har hänt kan börja skrika och kasta böcker i golvet. Läraren säger till honom att lugna ned sig men han fortsätter och välter till slut bänken. Läraren försöker visa ut honom men han blir mer och mer våldsam och kastar saker omkring sig och till slut måste läraren med andra vuxnas hjälp bära ut honom. Det tar lång tid innan han lugnar ned sig och utfrågningarna efteråt ger ingen klarhet i vad som hänt.

Förslag till åtgärder:

Pojken själv ger ingen förklaring till sitt beteende. För läraren ser det ut som om han söker strid. Barn utsätts ofta för förhørsliknande utfrågningar om varför de gjort något olämpligt utan att de kan ge någon bra förklaring till sitt beteende. (Även vi vuxna gör ofta saker utan att kunna förklara oss på något bra sätt. Långtifrån allt beteende är genomtänkt och planerat.) I ett fall som detta kan det löna sig att pröva om pojken behöver hjälp. Om möjligt skall man undvika att låta sig provoceras utan i stället erbjuda sig att hjälpa barnet med det som blivit fel. Ibland handlar det om att den aktuella arbetsuppgiften varit för svår. Om inte det hjälper får man försöka använda sin fantasi för att se vilken annan hjälp pojken behöver. (I vårt dokument "Att hantera ett litet barn som håller på att få ett vredesutbrott." ges en del råd kring detta sätt att agera.)

Det kan löna sig att undersöka om det finns någon systematik i problembeteendet, om det förekommer i något visst sammanhang, när pojken har en viss typ av uppgift t.ex. och i så fall ge honom andra (oftast lättare) uppgifter.

Om man tror att pojken får ett utbrott därför att något blivit för svårt för honom kan det också vara bra att träna honom i ett alternativt beteende; att på ett "normalt sätt" be om hjälp när han hamnat i en situation som han inte behärskar. Kanske räcker det inte med att bara verbalt instruera honom. Man kan behöva visa hur han skall göra, t.ex. gå fram till läraren och be om hjälp och sedan låta honom härma.

Om man inte lyckas förhindra utbrotten och de är våldsamma och långvariga så att man måste ta barnet ur klassrummet skall man förstås göra det på ett så bra sätt som möjligt. "Time out" är ett strukturerat sätt att hantera dessa situationer. Se vårt dokument "Raseriutbrott och time out."